

SREĆKO

ŠKOLSKI LIST OŠ PETRIJANEC

broj 2, godina 2.

prosinac 2009.

GODINA OSMOGODIŠNJEG ŠKOLOVANJA

aktivnosti - natjecanja - događaji - razgovori

Marljive novinarke Silvija Mikac i Diana Ljubek

IMPRESSUM

Srećko—školski list OŠ Petrijanec

IZDAVAČ:

OŠ Petrijanec, V. Nazora 42, 42206 Petrijanec
tel. 042/714-044, fax. 042/208-808, e-mail: os-petrijanec-001@skole.t-com.hr

ZA IZDAVAČA

Ivan Hudoletnjak, ravnatelj

ODGOVORNA I GRAFIČKA UREDNICA

Irina Kovačić, dipl.bibliotekar

POMOĆNIK ODGOVORNE I GRAFIČKE UREDNICE

Robert Borović, upr. pravnik

LEKTOR I VODITELJ NOVINARA

Zdravko Vrtulek, prof.

GLAVNA UREDNICA

Nikolina Ivančić, 8.a

UREDNIŠTVO

Silvija Mikac, 8.a, Diana Ljubek, 8.a, Petar Rukljić, 8.a, Petar Brlek, 8.c, Daria Golubić, 6.a

SURADNICI

Učenici i učitelji OŠ Petrijanec

NASLOVNICA

Dramska družina OŠ Petrijanec

ZADNJA STRANICA

Eko priču "Zbrinjavanje otpada" osmislili i realizirali članovi Eko-grupe OŠ Petrijanec

TISAK

Nakladnička kuća "Tonimir" d.o.o., Varaždinske Toplice

Dragi čitatelji!

Pred vama je novi broj školskog lista. Trudili smo se da vam i ovaj Srećko bude što zanimljiviji i nadamo se da ćete ga s radošću prolistati.

U ovom broju slavimo 50. obljetnicu osmogodišnjeg obrazovanja u našoj školi. Uz to, donosimo pregled aktivnosti vezanih uz projektnu nastavu, uspjehe naših učenika, razgovore, osvrte i druge zanimljivosti.

Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u izdavanju lista te pozivamo na daljnju suradnju sve učenike i učitelje naše škole.

Uredništvo

SADRŽAJ	Str.
Književni susreti	3. -5.
Naši uspjesi	6. -7.
Školska događanja	8. -10.
Tema broja	11. -15.
Školske ekskurzije	16.
Projektna nastava	17. -18.
Sport	19.
Školska knjižnica	20.
Smiješak - podlistak	21.-23.
Eko strip	24.

SPISATELJICA I LUTKARICA JADRANKA ČUNČIĆ - BANDOVIĆ

Poznata spisateljica dječjih igrokaza Jadranka Čunčić - Bandović gostovala je u našoj školi sa svojim lutkama koje je sama izradila. Lutkarskim izvedbama predstavila se učenicima nižih razreda koji su ih pogledali s puno oduševljenja. Tijekom predstave pojedini učenici i sami su se okušali nastupom na sceni. Sve izvedbe popratili su velikim pljeskom. Evo njihovih dojmova.

Predstava nam se jako sviđala. Najviše nam se sviđa Strašni pas izrađen od dviju četki.

Emilija Krobot, Dorotea Dvorski, Deni Habulan, 4.b

Najviše mi se sviđio krokodil napravljen od kutija za jaja.

Martin Šmic, 2.a

Posebno mi se sviđjela mačka napravljena od tikve.

Lara Oreški, 4.a

Najbolja scena je bila kad se kornjača zaljubila u ježa.

Magdalena Lukaček, 3.b

Krokodil od kutije za jaja je bio super.

David Nell, 3.b

Najviše nam se sviđjela lutka Jesenka.

Nina Sambolec i Tea Kralj, 2.b

Najsmješnije su bile lutke prašćići.

Tin Kurečić, 3.a

Najljepša mi je bila bubamara i slončić kojeg je glumila jedna učenica iz naše škole.

Mia Sambolec, 1.b

Najljepša su bila dva zelena zmaja.

Tamara Balog, 3.c

Najviše su mi se sviđjeli miševi i mačka. Najbolje je bilo kad smo pjevali: iju-ju, iju-ju, danas mačke nema tu!

Emili Kliček, 1.b

Najviše sam se nasmijsao kad su bubamara i slončić zajedno glumili.

Kenan Tok, 4.c

Najsmješniji je bio mačić napravljen od tikve i štapa oko kojega se stalno okretao.

Domagoj Klaneček, 4.a

Predstava mi se jako sviđjela. Najviše lutka Jasenka.

Lana Jug, 1.a

Anketu provela:

Diana Ljubek, 8.a

Učenica Sonja u ulozi slonića

Učimo glumiti malene miševe

Promocija knjiga za djecu

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM MIROM GAVRANOM

Predstavljanje knjiga

Prijateljstvo i ljubav najvažnije su stvari u životu

Poznati književnik, dramatičar i pripovjedač Miro Gavran bio je gost naše škole. Književni susret održan je 19. 10. 2009. godine na kojem je predstavio svoje knjige namijenjene mladim čitateljima: Svašta u mojoj glavi, Sretni dani, Zaljubljen do ušiju, Kako je tata osvojio mamu, Profesorica iz snova.

U vedroj atmosferi učenici su bili spremni za razgovor jer su se pripremili za ovaj susret pročitavši njegove knjige koje su bile dostupne u školskoj knjižnici. Nakon druženja s učenicima književnik je rado pristao na razgovor s malim novinarkama, članicama novinarske grupe.

Gospodine Gavran! Vi ste vrlo plodan pisac. Napisali ste i izdali 25 knjiga za djecu i odrasle. Kako objašnjavate činjenicu da imate brojnu čitalačku publiku u današnje vrijeme kada se premalo čita?

Mislim da pišem iskreno, iz srca pa onda to lakše dopre do srca čitatelja. Jako je bitno da književnost ne bude nekakvo prenemaganje, da ne bude lažna, da ne bude komplicirana. Današnji čitatelji žele književnost natopljenu emocijama, duhovitu ili osjećajnu, a ja se toga držim i zato se dogodilo to nekakvo prepoznavanje, da imam puno čitatelja i gledatelja u kazalištu.

Koliko vam treba vremena da napišete jednu knjigu?

Kad su u pitanju moji romani za odrasle, onda mi treba godina ili dvije dana, a za pisanje romana za djecu i mladež treba mi tri do šest mjeseci, s tim da ja za svaku knjigu napišem četiri verzije. Iako sam naučio pisati s deset prstiju, ipak sve pišem rukom u velike bilježnice. Desno pišem, a lijevo ostavim prazno.

Kada ste shvatili ja je biti pisac ono što vi želite?

Kad sam imao šesnaest godina, išao sam u prvi srednje, jednog ljeta uzeo sam bilježnicu jer sam imao ideju za priču i u mjesec dana sam napisao pet priča. Tada sam shvatio da želim biti pisac i već trideset i dvije godine neprekidno pišem i beskrajno uživam u tome.

U čemu pronalazite inspiraciju za svoje knjige?

Inspiraciju pronalazim ili u stvarnom životu, u svojem ili životu svojih prijatelja, njihove djece, ili u mašti. Krenem, recimo, od stvarnog događaja. Da bih ga uvjerljivo ispričao, moram koristiti maštu, dograditi ga maštom ili izmijeniti. Nekad se dogodi da krenem od čiste mašte, od neke ideje, ali da bi to bilo uvjerljivo, moram koristiti svoje životno iskustvo. Svaka je moja knjiga spoj stvarnosti i mašte.

Pišete li radije knjige za djecu ili za odrasle?

Budući da sam sad pred vama koji ste djeca, bilo bi za očekivati da

ću reći da mi je draže pisati za djecu. Međutim, moram biti iskren: jako volim pisati za djecu i mladež kao i za odrasle. Ja tu razliku ne radim. Sve je isto – roman za djecu ili roman za odrasle. I jedno i drugo ima priču, fabulu, junake, isto se mora pripovijedati. Uživam u jednom i drugom. Kad bih više volio pisati samo za djecu ili samo za odrasle, onda bih se toga držao. A ovako podjednako volim obje.

Budući da ste profesionalni pisac, recite nam može li se danas živjeti od pisanja?

Ja mislim da se od pisanja knjiga ne može živjeti, ali ja imam sreću da se moje drame puno igraju – od Moskve do Bombaya, Rio de Janeira, Krakova, Varšave, Bratislave, Praga, Sofije, svuda. Ja u biti živim od svojih kazališnih premijera, a od knjiga jedan dio. Zadnjih šesnaest godina sam profesionalni pisac i puno me se igra, na 32 jezika sam preveden i mogu živjeti od toga jednim normalnim životom. U početku, kao mladom piscu, to je bilo nemoguće tako da sam radio sedam godina u teatru ITD, najprije kao dramaturg, kasnije kao ravnatelj teatra.

Ima pisaca koji pišu više djela istodobno. Kako je to kod vas?

Ja ne pišem više djela istodobno. Kad pišem jednu stvar, onda to pišem. Mogu imati ideja, razmišljati pa staviti na papir, samo malo skicirati, ali ako pišem roman, pišem roman, ako pišem dramu, dramu. Nema da malo pišem jedno, malo drugo. To je nemoguće. Druga je stvar kad radim još drugu, treću verziju. Znalo se dogoditi da jednu stvar ostavim, krenem raditi novu, ali ovu namjerno ostavim jer nekad da bih imao objektivni pogled na tekst, mora proći neko vrijeme, mjesec ili dva. Znalo se dogoditi da sam završio nešto i onda naknadno izvršio neku doradu.

U knjizi Sretni dani kažete da su u životu najvažnije dvije stvari: prijateljstvo i ljubav. Pretpostavljamo da je to i vaš životni moto.

Dvije najčešće teme u mojim knjigama su prijateljstvo i ljubav. Zašto? Ako zamislite nekog čovjeka da ima sve na svijetu, da ima milijune eura, jahte, kuće, ovo ili ono, a da nema prijatelja, da njega nitko ne voli i da on nikog ne voli, da nema ljubavi, možemo li reći da je taj čovjek sretan? Sve može propasti, ali prijateljstvo i ljubav ostaje. Ako nemaš prijatelja i ako te nitko ne voli, ti si nesretan čovjek.

Vama je posvećen i kazališni festival u Slovačkoj pod nazivom Gavranfest. Kako je do toga došlo i što vam on znači?

Taj festival je pokrenut 2003. godine kada se dogodilo da je šest kazališta u Slovačkoj igralo moje drame i onda su vodeći ljudi teatra u Trnavi odlučili sva ta kazališta pozvati na jedno mjesto. Kako je to dobro prošlo, od iduće godine su pozvali kazališta iz Pariza, Krakova, Celja, Zagreba i druge i otad je festival postao međunarodni. Meni taj festival puno znači jer se mogu na jednom mjestu susresti s ljudima koji rade moje drame, moje komedije i vidjeti kako su to napravili, s njima se družiti i surađivati.

Koja djela volite čitati i koje autore posebno cijenite?

Kad sam bio dijete, volio sam autore kao što su Mark Twain, Karl May, Mato Lovrak, Ivan Kušan, Ferenc Molnar, Tone Seliškar i slični. Uvijek sam volio one autore koji u svojim djelima na uvjerljiv način slikaju svijet djece, koji su skloni humoru, koji su skloni emocijama, a to su stvari na kojima ja inzistiram.

Za svoj rad dobili ste mnoga priznanja i nagrade. Što vam one znače i koju biste nagradu možda posebno izdvojili?

Svaka nagrada je zanimljiva da skrene pozornost javnosti na tekstove koje autor radi. Izdvojio bih ipak nagradu Central European Time koju sam dobio u Budimpešti, a koja se dodjeljuje za najbolje pisce srednje Europe i koja mi je pomogla u međunarodnoj afirmaciji. Nakon te nagrade umnožili su se prijevodi mojih knjiga na druge jezike. Svaka nagrada je draga piscu jer ona dokazuje da su neki ljudi prepoznali ono što on radi, da to ima težinu, ima značenje i ljepotu.

Sigurno se s radošću sjećate svojih školskih dana. Kakav ste bili kao dječak?

Bio sam normalan dječak, ne pretjerano razigran, možda mrvicu povučeni. Mogu reći da sam imao tu sreću što sam proveo lijepo djetinjstvo. Rado sam išao u školu jer je meni škola značila mjesto gdje ću sresti svoje vršnjake kojima se mogu potužiti, poigrati se s njima.

Koju biste poruku mogli poslati nama mladima?

Najvažnija poruka je da mladi moraju slijediti svoje srce, da trebaju odabrati prijatelje koji su njima bliski, da trebaju jednog dana odabrati zanimanje koje će raditi sa zadovoljstvom i s užitkom, da ne razmišljaju o novcu, nego da razmišljaju o prijateljstvu i ljubavi. Za mlade je jako važno da puno čitaju jer na taj način razvijaju svoj unutarnji svijet, stječu veća znanja, postaju emotivniji nego što bi inače bili. Ako mladi ljudi žive na normalan način bez nekih negativnih i autodestruktivnih stvari, mogu ostvariti jedan lijep život jer živimo u zemlji koja ima sve preduvjete da u njoj budemo sretni.

Zahvaljujemo vam na razgovoru i želimo puno uspjeha u daljnjem radu.

Diana Ljubek i Nikolina Ivančić, 8.a

Potpisivanje knjiga uslijedilo je na kraju susreta

Petar Brlek—najbolji pojedinačni nastup na Državnom LiDraNu. 2009.

Nastup Petra Brleka u Puli

MOJ DRŽAVNI LIDRANO

Sve je počelo rano ujutro 22. travnja u autobusu. Vozio sam se prema Puli. Ove godine u tom se istarskom turističkom odredištu održavala državna smotra LiDraNo. Moja voditeljica Željka Rabuzin i ja nestrpljivo smo iščekivali dolazak u Pulu. Odmah sam se sprijateljio s ostalim lidranovcima iz Varaždinske županije. Upoznao sam svog cimera Darka te ostalu žensku ekipu: Ana – Mariju, Fani, Mirelu, Martinu i Doroteju. Smjestivši se u hotel, malo sam se odmorio. Navečer je bilo svečano otvorenje LiDraNa 2009., malo kasnije već je započeo prvi dio samostalnih scenskih nastupa. Bio sam napet kao žica. Istovremeno uzbuđen. Bližila su se 22 sata. Iz učiteljice je frcala nervoza. Stigao je red na mene. Popeo sam se na pozornicu i dao sam sve od sebe. Izgovorio sam stihove T. Ujevića: Visoki jablani. Bilo je odlično! Ostatak dana proveo sam vrlo opušteno. Zabavljao sam se s frendovima i išao na

samostalne i skupne scenske nastupe promatrajući svoje vršnjake u stvaranju. Razgledali smo Pulsku arenu, njezina veličina i prostranost U njoj sam se osjećao kao da sam vraćen u rimsku povijest, arena je oživjela, a u njoj su se izvodile bitke vještih gladijatora i okrutnih lavova. Osim Arene vidjeli smo i razne druge pulske znamenitosti. Također sam vidio spomenik podignut u čast Jurju Dobriili. Posjetili smo i akvarij koji se nalazio u blizini hotela. Promatrao sam raznolika bića iz svih dijelova mora. Posebno su me zadivile raže i divovski rakovi. Stigao je i predposljednji dan. Na okruglom stolu bio sam pohvaljen veoma dobrim, odličnim komentarima. Bio sam zadovoljan, a i moja učiteljica Željka. Sljedećeg jutra krenuli smo prema kući i polako se opraštali uživajući u posljednjim trenucima u autobusu. Pozdravili smo se i rastali, zauvijek ćemo pamtili zajedničke trenutke i druženje u Puli

Petar Brlek, 8.c

MLADI TEHNIČARI NA DRŽAVNOM NATJECANJU U PULI

Rene Zamostni iz 8.a i Jurica Pajan iz 8.b razreda sudjelovali su na državnom natjecanju u tehničkoj kulturi. Jurica se natjecao u kategoriji modelarstva i maketarstva, a Rene u kategoriji robotike, u kojoj je proglašen i prvakom države.

Nikolina Ivančić, 8.a

Rene priprema zadatak iz robotike

Jurica i njegov rad drvena kućica

Pod pokroviteljstvom udruge "Lijepa naša", Ministarstava znanosti, obrazovanja i športa i Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost svake se godine održava natječaj za najbolju učeničku fotografiju za učenike 5.-8.razreda na razini RH. Školske godine 2008./09. pod paskom učiteljice informatike, Jasminke Belščak, 40 je učenika poslalo svoje fotografije na natjecanje. Između otprilike 2000 pristiglih fotografija, izabrano je nekoliko najboljih

u svakoj kategoriji. Izložba je bila otvorena u međunarodnoj eko školi OŠ Ferdinandovac 8.svibnja 2009.

Dvije od najboljih fotografija su:

„Crveno-crna priroda“ učenice Gabrijele Dvorski u kategoriji „Lišće se rađa i umire“ i

„Mračni drveni tornjevi“ učenika Alena Belščaka u kategoriji „Ovo nanosi bol našoj majci Prirodi“.

Silvija Mikac, 8.a

EKO FOTKA 2009.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Natjecanje je održano u Crikvenici, od 7.—9. svibnja 2009. Prisustvovalo je troje naših učenika i postigli su iznimne rezultate.

MATIJA MALTARSKI – osvojio II. mjesto na natjecanju u znanju

TAMARA MIKAC I PETRA KLANEČEK – s radnjom „Cijepljenje voćaka okuliranjem“ osvojile su drugo mjesto. Na županijskom natjecanju rad je proglašen najboljim.

Petar Rukljić, 8.a

Gabrijela Dvorski sa svojom eko fotkom: „Crveno—crna priroda“

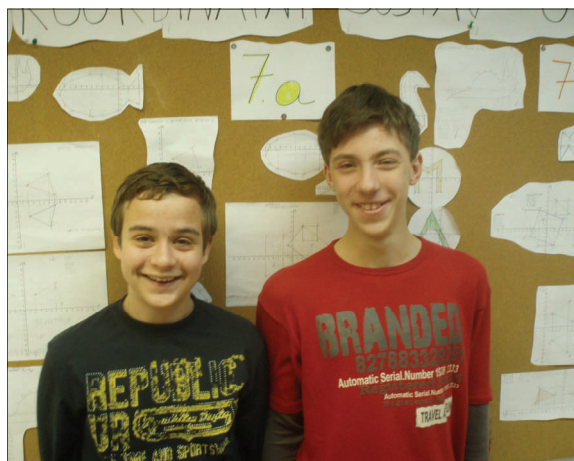
Alen Belščak sa svojom eko—fotkom: „Mračni drveni tornjevi“

USPJEŠNA ŠKOLSKA GODINA ZA NAŠE MLADE MATEMATIČARE

Dominik Levanić i Rene Zamostni dvojica su svestranih učenika naše škole, nadareni za mnoga nastavna područja, a posebice za matematiku. Svake školske godine postižu zapažene rezultate na županijskom natjecanju, te ih uvijek samo nekoliko bodova dijeli od državnog natjecanja. Dominik i Rene svake školske godine pohađaju dodatnu nastavu iz matematike u Varaždinu gdje

svake subote četiri školska sata stječu proširena znanja iz matematike i vježbaju zadatke s nadarenim učenicima iz cijele županije. Za svoj trud bili su nagrađeni u svibnju 2009. godine odlaskom na Festival matematike u Puli na dvodnevno druženje i učenje s mladim matematičarima iz cijele Hrvatske.

Petar Rukljić, 8.a

Rene Zamostni i Dominik Levanić

VALENTINOVO, DAN ZALJUBLJENIH

Dan zaljubljenih 6.a razred obilježio je u školskoj knjižnici. U suradnji razrednice A. Martinčević, defektologa D. Ježića i knjižničarke I. Kovačić održan je sat razrednog odjela na temu ljubavi. Učenici su čitali i interpretirali ljubavnu poeziju poznatih hrvatskih i svjetskih književnika te razgovarali o važnosti ljubavi i prijateljstva u životu. Svoje ljubavne stihove, misli i poruke na temu Valentinova prenijeli su i na papir te ih izvjesili u prostoru knjižnice.

Daria Golubić, 6.a

Likovno—literarna radionica na temu ljubavi

Prezentacija radova u školskoj knjižnici

Ako još uvijek ne znate kako ostvariti pravu ljubav, evo savjeta:

Recept prave ljubavi

Sastojci:

15 dag iskrenosti, 5 kg vjernosti, 14 žlica poštovanja, 10 l ljubaznosti, 13 kg radosti, 11 dag otvorenosti, 7 dcl opraštanja, 30 g zadovoljstva.

Sve to zajedno promiješati i peći na temperaturi od 250 ljubavi. Uz to poslužiti dobro raspoloženje i čašu dobrote!!

Marija Bešvir, 8.c

VOLJETI I BITI VOLJEN—NAJVAŽNIJA STVAR NA SVIJETU?

Da, mislim da je to važna stvar jer tada dijelimo i pokazujemo svoje osjećaje. Treba voljeti! i mene su nekoliko puta obuzeli osjećaji ljubavi. Tada sam pridobio ljubav svoje voljene osobe. Bilo nam je super i zabavno. Ali to je jednog dana prekinuto i uopće ne žalim jer sam osjetio što znači voljeti i biti voljen.

Zvonimir Milavec, 8.a

U utorak, 24. veljače učenici naše škole posebno su se zabavljali. Održavala se fašnička zabava u školskoj dvorani. Uz bogat program i pjevanja predstavljale su se svakakve maske. Bilo je tu indijanaca, gusara, raznih životinja pa čak i jedan televizor! Tog dana svi se vesele ukusnim petrijanečkim krafnama. Za najluđi dan u godini napisala sam veselu pjesmu:

Maškare, maškare,	Maskirana djeca
Vesele smo maškare.	Tjeraju zimu hladnu
Pjevamo, plešemo	Uz veliku nadu i galamu.
Debelu repu,	
Dobivamo veliku lov.	Maškare, maškare,
	To je moj dan,
Krafne, krafne,	Veseo i razigran!
Pjevamo glasno	
I jedemo slasno.	

Monika Kranjčić, 4.a

VOLIMO MAŠKARE!

Fašnička zabava u školskoj dvorani

TRADICIONALNO OBILJEŽEN SVJETSKI DAN ROMA

Učenici Romi obilježavaju svoj dan

Osnovnu školu Petrijanec pohađaju i učenici romske nacionalnosti. Zbog nedovoljne socijalizacije i nepoznavanja hrvatskog jezika školovanju romske djece posvećuje se posebna pažnja te se organizira predškolski odgoj i produženi dnevni boravak. Napredak je uočljiv te sve veći broj Roma završava osnovno školovanje.

8.travnja tradicionalno

je u prostorijama škole obilježen njihov dan. Tim povodom priređen je prigodan kulturno—umjetnički program kojim je nazočio i župan Varaždinske županije dr. Zvonimir Sabati. Na kraju programa posebno je razveselio djecu podijelivši im slatkiše.

Monika Maltarski, 8.a

SJEĆANJE NA VUKOVAR

Učiteljica povijesti Andreja Martinčević 18. studenog 2009. godine u holu škole za sve više razrede (5 -8) pripremila je kratku prezentaciju o sjećanju na grad Vukovar— GRAD HEROJA. Prezentacija je poslužila učenicima i kao motivacija za pisanje domoljubnih pjesama.

Petar Rukljić, 8.a

Volim Hrvatsku

Hrvatsko moja,
Dišem za tebe,
Volim te kao cvijet,
Kao sunce što sjaji.
Kad stigne zima,
Moja je Hrvatska
Bijela kraljica.

Helena Žiher, 5.a

Moja domovina

Hrvatska je moj ponos,
Hrvatska je moj život,
Hrvatska je govor moj,
Hrvatska je moja zemlja,
Hrvatska je ono što volim
ja.

Luka Krpač, 5.a

Domovina u boji

Moja je domovina lijepa,
Čarobna i sva u bojama.
Plava kao Jadransko more,
Zelena kao
travnjaci i šume.
Žuta kao polja žita,
Bijela poput snijega
na planinama.
Sve je to ona,
Moja domovina u bojama.

Lorena Florjanović, 5.a

NIKOLINJE

Povodom Nikolinja Sv. Nikola je darovao učenike nižih razreda prigodnim poklonima. Učenici su s veseljem uzimali poklone iz velike vreće te ih znatiželjno otvarali. Sv. Nikoli i njegovom pratitelju Krampusu priredili su i predstavu.

Silvija Mikac, 8.a

Sveti Nikola

Učenici se vesele darovima

OBILJEŽEN DAN KRUHA

Bogatstvo krušnih proizvoda

Od zrna do kruha

Bilo jednom jedno zlatno zrno pšenice. Moja baka ga je posijala zajedno s ostalima. U plodnoj, rahloj zemlji iz njega se razvila mala svijetlozelena biljčica. Svojim mekim listovima nježno je skupljala zrake sunca koje su joj davale snagu za rast. Biljčica je sve više napredovala do onog časa kad je i sama stvorila plod. Na vrhu njene tanke stabljike razvio se klas pun novih zrna koja su, puna želje za rastom, mirno počivala. Ostale biljke također su dale ploda i postale su žute kao sunce. Čitava polja bila su prekrivena tim zlatnim tepihom koji je pomoću dugih listova pšenice isplela naša brižna majka priroda. Jednog dana tišinu polja razorila je buka velikih kombajna. Ti strojevi poželi su polja i spremili tone i tone pšenice u goleme silose. Ta pšenica hranila je našu obitelj sve do sljedeće žetve. Zrnje je najprije odvezeno u mlin gdje je snagom bistre riječne vode pretvoreno u snježnobijelo brašno. Ono je, osim nas, hranilo i naše svinje. Iz tog brašna, pomoću kvasca, napravili smo meko tijesto. Moja je baka svojim spretnim rukama zamijesila kruh i stavila ga u vruću peć. U toj peći tijesto je poprimilo tamnu boju i dobilo onaj poseban miris koji se svaki dan širi iz obližnje pekare. Svaki put kad bih okusio taj kruh, jednako bih uživao u njegovom okusu. Danas kad jedem kruh, uvijek se sjećam svoje bake i svega što je učinila za mene. Mislim da bi se ljudi danas trebali više posvetiti očuvanju starih običaja jer nas naši stariji mogu puno toga naučiti. Od njih možemo naučiti poštivati prirodu i možemo naučiti neke zanimljive priče, poput one "Od zrna do kruha".

Matija Maltarski, 8.a

Raznolikost boja, mirisa i okusa

Dani kruha i Dani zahvalnosti za plodove zemlje obilježeni su prigodnim manifestacijama, a završna svečanost održana je 23. listopada 2009. u školskoj športskoj dvorani.

Osim učenika i učitelja naše škole svečanosti su bila nazočna i djeca iz Dječjeg vrtića „Dječji svijet“, a kao gosti udruge petrijanečke općine: Udruga žena iz Majerja, Caritas i Etno sekcija Eko udruge iz Petrijanca. Pekarske proizvode, plodove marljivih ruku učenika, njihovih majki i baka, blagoslovio je velečasni Ivan Sakač, župnik župe Petrijanec.

Silvija Mikac, 8.a

Kruh je moj život

Sjest ću za stol. Preda mnom bit će svega; kolača, torti i svih najukusnijih delicija. No moje oči i srce žele ono što je na sredini stola. Tako jednostavno, a opet tako savršeno. To je kruh. Domaći ukusni kruh. Nije-dan kolač nije dostojan kruha. Živim već 14 godina. U životu nikad nisam previše žudila za kruhom. No kako sam postajala sve starija, počela sam shvaćati koliko je kruh važan u mom životu. Stari ljudi su mi govorili kako je kruh najvažniji. Znala sam reći: „Što oni znaju što je važno u mom životu?“ Sada ih razumijem. Kruh je ipak Božji dar kao što je i moj život. Jednog dana bit ću i ja stara i također ću pričati svojoj djeci ono što su meni moji stari pričali. Život bez kruha je besmislen. On je Bogom dan i ne smijemo ga bacati. Moj život jeste kruh jer da nestane toga kruha, nestalo bi i nas.

Diana Ljubek, 8. a

Izricanje zahvalnosti za plodove zemlje

50. OBLJETNICA OSMOGODIŠNJEG ŠKOLOVANJA

Iz mojih memoara

Moja prva školska zadaća, prva torba, učiteljica, klupa, prijatelji. Moja sjećanja na već proživljeno- moji memoari.

Ma koga bi to zanimalo!

Jesen, teška torba, zadaće, učenje, dizanje u zoru...

Uh, sve to upalo je u moj život. Tada mala, neznana svijetu i drugima, prestrašena... krenula sam u prvi razred. Početak je bio odličan. Sjećam se da smo se prvih dana samo igrali, ali to je brzo prošlo. A onda pravo bombardiranje. Odjednom su plačci i smiješci puštali na sve strane. Uskoro je stigla prva zadaća. Moja prva zadaća bila je naučiti abecedu napamet. Isuse, pa tko bi trideset slova abecede naučio odmah? Uskoro su uslijedila i tiskana slova. Sve sam savladala, ali slovo S mi je išlo na živce. Uvijek je znalo ostaviti suzu na mojoj knjizi. Naravno, to su bile zadaće samo iz hrvatskog, a gdje su sve ostale zadaće iz drugih predmeta. Neke stvari učili smo duže, a neke kraće.

Naš razred. Pa to su bili biseri. Uvijek zavidim onima koji ne idu u školu, ali nije u školi ni tako loše. Uvijek ima i nešto pozitivno. U mojem slučaju pozitivno je to što sam upoznala mnoge dobre učiteljice i učitelje, a imala sam i imam najbolje razrednice na svijetu. Svi kažu, život je težak, a ja im uvijek spremno zatvorim usta i kažem: „Život je težak, ali moja torba je teža!“

Anita Katanec-Makaj, 7.c

Istraživački rad:

Što znači broj 50 istaknut na mnogim mjestima u školi?

Emili Kliček, 1.b: 50 cvijeća

Leon Plantak, 1.b: 50 knjiga u školskoj knjižnici

Edi Kelemenić, 1.a: 50 učionica u cijeloj školi

Nikolina Juričinec, 1.a: kupljeno je 50 novih stolova

Melita Turščak, 2.a: 50 je kućni broj škole

Anamarija Peharda, 5.c: Ukrajeno je 50 cipela

Ana Kokot, 5.b: postoji 50 razreda u školi

Matej Huđek, 6.a: 50 loših učenika u školi

Matija Bukal, 5.b: 50 ljudi je zaposleno u školi

Antonija Prgomet, 6.a: naš ravnatelj slavi 50. rođendan

Gabrijela Marić, 2.a i Ivana Prepelić, 6.a: Naša škola slavi 50. rođendan.

Ove godine naša škola slavi 50. obljetnicu osmogodišnjeg obrazovanja što je velika svečanost i ponos svih zaposlenike škole, bivših i sadašnjih učenika i svih žitelja općine Petrijanec.

Anketu provele: Daria Golubić, Monika Borak i Helena Bešvir iz 6.a

Sretan rođendan školi!

Ovih dana naša škola slavi pedeset godina svojeg postojanja. Djelatnici škole prisjećaju se ranijih vremena i učenika koji su tada pohađali školu. Da bismo mi imali bezbrižno školovanje, naši prethodnici su se dobro pomučili.

Sve ove godine naša škola je stajala u veselju, ljubavi i slozi. Do danas je postigla mnoge uspjehe s kojima se možemo ponositi.

U njoj će svatko od nas učenika provesti najbolje godine svoga života i zauvijek će je čuvati u nekom djeliću srca. U njoj stječemo prijateljstva, a neki i prve ljubavi. Sve najvažnije stvari u životu doživjeli smo ili ćemo doživjeti u školi.

Zato želim našoj školi da doživi još mnogo godina i da te godine budu što ljepše i zanimljivije!

Sanja Jovan, 8.b

Sretan rođendan školi!

Ove godine u Osnovnoj školi Petrijanec prva generacija učenika koja je završila osmogodišnje školovanje obilježava pedesetu godišnjicu. Veliki je to jubilej i velika svečanost za našu školu i sve žitelje općine Petrijanec. Ponosni smo što ćemo i mi, učenici osmih razreda, biti sudionici te svečanosti. Kada samo razmislim koliko je već generacija učenika ovdje završilo osnovnu školu i koliko je učitelja svoj radni vijek završilo u ovoj školi. Ponosan sam što je i moj djed bio u prvoj generacija učenika koja je završila osmogodišnje školovanje u Petrijancu. On mi često priča o danima svog školovanja. Sigurno će mu biti drago vidjeti novu, obnovljenu dvoranu ali i svoju staru školu.

I ja ću iduće godine završiti osnovnu školu. Kažu da je to nešto najljepše i da se pamti cijeli život. Svi se rado vraćaju svojoj prvoj školi, jer tu se stječu prva znanja, prve ljubavi i prijateljstva koja se pamte cijeli život.

Igor Bahun, 8.b

PROSLAVLJEN DAN ŠKOLE I 50. OBLJETNICA OSMOGODIŠNJEG ŠKOLOVANJA U PETRIJANCU

Svečanost za pamćenje

Dan škole obilježen je nizom svečanosti budući da se ove godine navršava pedeseta obljetnica osmogodišnjeg školovanja u Petrijancu. Bila je to prigoda da se okupi generacija učenika koji su završili svoje osmogodišnje školovanje u školskoj godini 1958./1959. prema novom programu, sa završenih osam razreda.

Svečanosti su započele 19. studenoga športskim aktivnostima učenika naše škole. Priređeni su međurazredni susreti u nogometu, odbojci, graničaru i rukometu. Nakon športskih susreta učenika svoje snage odmjerili su djelatnici škole i roditelji u odbojci. Natjecanja su bila vrlo uzbudljiva s brojnom publikom koja je zdušno podržala svoje izabranike. Utakmice su protekle u žestokoj, ali fer borbi.

Proslava Dana škole i obilježavanje pedesete obljetnice osmogodišnjeg školovanja nastavljeno je sljedećeg dana svečanom priredbom na kojoj su, uz učenike naše škole, nastupila kulturno – umjetnička društva, skupine i pojedinci s područja općine Petrijanec. U svečanoj atmosferi, u nazočnosti učenika i djelat-

nika škole, roditelja, gostiju i uzvanika – generacije učenika iz školske godine 1958./1959., njihovih učitelja Dragice Zorković, Franje Bračka te tadašnjeg ravnatelja Anđelka Zorkovića, članova školskog odbora, članova poglavarstva Općine Petrijanec, predsjednika općinskog vijeća Josipa Bačana, općinskog načelnika Vladimira Kurečića, župnika župe Petrijanec Ivana Sakača, izaslanika župana Varaždinske županije te ostalih uzvanika – sudionici priredbe oduševili su publiku svojim izvedbama koje su nazočni često prekidali gromoglasnim pljeskom.

Priredbu je otvorio ravnatelj škole Ivan Hudoletnjak koji je pozdravio publiku i goste, govorio o uspjesima učenika naše škole u proteklom razdoblju, a posebno naglasio važnost obrazovanja za mlade i značaj učiteljskog poziva koji je protkan požrtvovnim radom i ljubavlju. Na svečanosti je općinski načelnik Vladimir Kurečić laureatima, generaciji učenika slavljenika dodijelio spomenice. On je u svom govoru naglasio značenje ovog

događaja za čitav kraj te istaknuo rezultate brojne generacije učenika koji su u ovoj školi stjecali svoje znanje, nabrojivši samo neke od njih koji su svojim radom i uspjesima stekli ugled ne samo u Hrvatskoj nego i u svijetu.

Zahvaljujući u ime nagrađenih, Anđelko Zorković podsjetio je na povijest obrazovanja u Petrijancu. Kao dobar poznavatelj povijesti Petrijanca on je vrlo plastično rekonstruirao tijek događanja koji su doveli do toga da se u Petrijancu organizira osmogodišnje školovanje koje je u to doba bilo vrlo rijetko, osobito u seoskim sredinama.

Nakon svečane priredbe družnje je nastavljeno na domjenku koje je Općina Petrijanec organizirala u društvenom domu za sve uzvanike, njih 150, uz jelo, piće, glazbu i veselje. Ovogodišnja proslava Dana škole bila je svečanost za pamćenje.

Diana Ljubek, 8.a

DETALJI SA SVEČANE OBLJETNICE...

Voditelji programa Petar Brlek i Dario Mikulek

Dobrodošlica uzvanicima

Predstava dramske grupe viših razreda

Predstava dramske grupe nižih razreda

Nastup folklorša iz Područne škole Nova Ves

Podjela spomenica na kraju programa

RAZGOVOR S GOSPODINOM JOSIPOM HERCEGOM, PRIPADNIKOM PRVE GENERACIJE UČENIKA KOJI SU ZAVRŠILI OSMOGODIŠNJU ŠKOLU

Počašćen sam što sam bio učenik ove škole

Gospodin Josip Herceg

U povodi proslave pedesete obljetnice osmogodišnjeg školovanja novinarke Srećka razgovarale su s gospodinom Josipom Hercegom, pripadnikom prve generacije učenika koji su osnovnu školu završili prema tada novom programu, sa završenih osam razreda.

Gospodin Herceg trenutno je zaposlen kao pedagog u Osnovnoj školi Vidovec. Rođen je u Majerju 2. 2. 1944. godine. Osnovnu školu sa završenih osam razreda završio je u školskog godini 1958./1959. u Osnovnoj školi Petrijanec, potom upisuje Pedagošku akademiju gdje je diplomirao likovnu kulturu te radio pet godina kao učitelj u Vidovcu i Radovanu.

Nakon toga upisuje pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i zapošljava se u Osnovnoj školi Vinica kao pedagog. U međuvremenu je i magistrirao pedagogiju 1981. godine te je kraće vrijeme radio u II. osnovnoj školi u Varaždinu i Gimnaziji Varaždin. Potom radi u Elektrostrojarskoj školi, a odande odlazi na rad u Varaždinsku županiju 1983. godine na dužnost pročelnika Upravnog odjela za društvene djelatnosti, a na tom radnom mjestu ostaje četrnaest godina, tj. do 2007. godine.

Gospodine Herceg! Želimo vam srdačnu dobrodošlicu na današnju svečanost i zahvaljujemo vam što ste prista-

li na ovaj razgovor. Pripadate prvoj generaciji učenika koja je završila osmogodišnje školovanje u Osnovnoj školi Petrijanec što je u ono vrijeme bila značajna reforma osnovnog školovanja, a za ovaj kraj imala izuzetno velik značaj. Prošlo je, evo, 50 godina od tog događaja. Što je za vas tada značila ta reforma, a kako danas gledate na nju?

Mi nismo tada mnogo razmišljali što to znači, ali smo u svakom slučaju bili okrenuti prema daljnjem školovanju i nismo promišljali na način kao što gledamo na to danas s ove perspektive. Bio je to u svakom slučaju velik korak u školskoj reformi da završimo redovnu školu sa osam razreda i upišemo se u srednje škole jer se sa sedam razreda nisu učenici mogli upisati srednje škole.

Osmogodišnje škola sigurno je u velikoj mjeri odredila i vaše daljnje školovanje. Možete li nam ukratko reći kako je ono teklo?

Nakon osnovne škole krenuo sam u Školu primijenjenih umjetnosti u Zagrebu položivši klasifikacijski ispit. Bio sam treći na listi jer to mi je išlo od ruke, to mi je struka koju volim i poznam, imam sposobnosti likovnog izražavanja, imao sam, konačno, i svoje izložbe. Najprije sam krenuo upravo tim putem, a onda sam kasnije krenuo na studij pedagogije.

Pripremajući se za ovaj razgovor saznala sam da u va-

šoj generaciji ima mnogo onih koji su stekli visoko obrazovanje. Možemo li zaključiti da to možete zahvaliti, između ostalog, i kvalitetnim učiteljima koje ste imali u ovoj školi?

Gledajući s današnje perspektive mogu reći sve najbolje o učiteljima i o školi, počašćen sam što sam bio učenik ove škole je ona je bila i eksperimentalna škola imenovana tako od bivšeg Zavoda za unaprjeđivanje školstva. Bila je eksperimentalna po nekoliko programa: programu školske zadruge gdje se sadio duhan, imali smo vrlo kvalitetan tamburaški orkestar koji se svake godine natjecao, bili smo čak i u Dubrovniku, zatim je bio nadaleko poznat prometni poligon što je bila inovacija gdje se radilo na projektu osposobljavanja učenika prometnim vještinama i škola je s pravom nosila ime vrlo uspješne eksperimentalne škole.

Možete li nam malo opisati kako je u vaše vrijeme izgledala školska zgrada, učionice, kako je tekao nastavni proces?

Škola je bila adaptirani zadržni dom. Zadržni domovi su se poslije rata gradili u formi u kojoj su nalikovali jedan na drugoga i gotovo da nije bilo razlike među njima. Učionice i oprema bili su skromni, nije bilo kabineta, bilo je nešto nastavnih sredstava, ali vrlo malo. Što se tiče učitelja, oni su dosta kvalitetno radili s nama.

Kakvi su odnosi vladali me-

Gospodin J. Herceg u razgovoru s novinarkama

đu samim učenicima, a kakvi između učenika i učitelja?

Odnos između učenika i učitelja bio je malo drugačiji nego danas. Imali smo poštovanje prema svojim učiteljima i nije bilo nekakvih konflikata nepotrebnih, ali bilo je dječjih nestašluka i normalno da su nas ukorili za prijestupe.

Budući da ste prosvjetni djelatnik i dobro poznajete naše školstvo, recite nam kakva je razlika između škole nekad i danas?

Razlika je velika. Danas se može raditi na različitim projektima, različitim područjima. Dakako da prosvjetni djelatnici imaju danas mnogo više mogućnosti za stručno usavršavanje s obzirom na nove tehnologije jer učitelji su pokretači svega i trebalo bi konačno biti jasno i onima koji se bave školom da učitelji trebaju dobiti ono mjesto koje im pripada, budući da su oni najvažniji čimbenik u nastavnom procesu.

U osnovnoj školi steknu se mnoga prijateljstva. Kako se osjećate danas kada ćete se sresti sa svojim školskim prijateljima nakon toliko godina?

Mi smo imali nekoliko susreta na našim godišnjicama. Prva je bila 35. godišnjica pa smo se susretali dosta. Ja sam tada bio glavni pokretač. Nije mi bilo teško sjesti za telefon, doći do svih adresa i pozvati ljude. Još smo mi muški odigrali nogometnu utakmicu dok su ženske navijale. Tada smo još bili u kondiciji. Danas bi to malo teže išlo. U svakom slučaju radujem se ovom susretu.

Zahvaljujemo vam na razgovoru i želimo vam dobro zdravlje i još puno ovako lijepih trenutaka.

Razgovarale Nikolina Ivančić, 8.a i Monika Maltarski, 8.a

PET MINUTA ZA PAMĆENJE

Članovi dramske družine s učiteljicom Željkom Rabuzin i Zoranom Vakulom

Pitate se kako smo Tomislav, Dario i ja završili na HRT-u? Pa to je samo zbog jednog Državnog Lidrana na kojem smo postali glavne zvijezde. I evo nas u toj ogromnoj zgradurini. Pitali smo se zašto je tako ogromna, a tada smo shvatili da u njoj rade i takvi ljudi. Susret s Tončicom Čeljuskom potpuno nas je oborio s nogu. A kada je učiteljica Željka ugledala Aleksandra Stankovića, odmah smo skočili u pomoć da dođe do zraka.

Prognozu za sutrašnji dan odao nam je Zoran Vakula i prije nego što smo ga zamolili za jednu fotku. Nakon kratkog časkanja s njima shvatili smo da su i ti veliki ljudi zapravo mali.

A tko zna, možda jednog dana i mi postanemo poput njih, pa da nam se dive tek obični đaci koji su samo došli na promociju biser-nice—dramskih radio igara za djecu osnovne škole.

Petar Brlek, 8.c

DUHOVNI SUSRET VJEROUČENIKA

U subotu smo bili na susretu učenika četvrtih razreda kod časnih sestara uršulinki u Varaždinu. Ispred samostana nas je čekala sestra Suzana koja nas je uvela i pokazala u koju dvoranu moramo ići. Kada smo ušli u dvoranu, potpisali smo se na jedan papir koji smo pričvrstili na majice. Došlo je mnogo djece. Stigla je i vjeroučiteljica Tamara i odmah smo krenuli na posao. Sestra Damjana nas je naučila pjevati nove pjesme. Tada smo se podijelili u skupine i slagali puzzle. Nakon toga je bio odmor na kojem smo pjevali i plesali. Došao je trenutak da se vratimo. Gledali smo kako je sveti Damiaan živio i što je radio. Kada smo to vidjeli, podijelili smo se u skupine i radili mali plakat. Na taj plakat smo crtali i pisali što je Damiaan nosio na otok i što bismo mi ponijeli na pusti otok. Časne sestre i vjeroučiteljica su pred svima rekly što smo najčešće rekly da bi ponijeli na pusti otok. Opet smo se podijelili u skupine. Svaki je napisao molitvu za siromašnu i bolesnu djecu koju smo pročitali u kapelici na kraju našeg druženja. Nakon što smo svi pročitali molitve, krenuli smo prema izlazu gdje su nas čekali roditelji. Ispitali su nas što smo radili. Meni je to bio najljepši dan i željela bih to ponoviti.

Lidija Kramar, 4.d

Kreativna radionica učenika

Zajednička fotografija sudionika izleta

Ekološka grupa na vrhu Ivančice!

Ekološka grupa OŠ Petrijanec 6. lipnja 2009. godine uputila se na svoj prvi pustolovni izlet na našu dragu nam Ivančicu. Krenuli su u ranim jutarnjim satima vlakom iz Varaždina prema Ivanču. Nakon silaska s vlaka penjali su se uz kraće odmore do samog vrha Ivančice. U planinarskom domu prisustvovali su predavanju Gorskog službe spašavanja i naučili kako se treba ponašati i reagirati u kriznim situacijama u prirodi. Bilo je vrlo poučno i zabavno.

Petar Rukljić, 8.a

PROJEKT ZELENDVOR—DAR PRIRODE

CILJEVI

U školskoj godini 2008./2009. uspješno je realiziran projekt "Zelendvor—dar prirode". U cjelogodišnjem projektu sudjelovali su učenici razredne i predmetne nastave.

Ciljevi projekta:

- razvijanje ljubavi prema prirodi i zavičaju
- poticanje učenika na istraživačko učenje i stvaralačko izražavanje.

REALIZACIJA

Tema "Zelendvor" obrađena je u nastavi prema mogućnostima pojedinog predmeta, temama i nastavnim jedinicama.

Na samom početku školske godine učiteljica povijesti započela je projekt predstavljanjem povijesti zelendvorskog kraja. U središnjem prostoru učenici su uz fotografiju i priču saznali osnovne povijesne činjenice o Zelendvoru.

S tradicijom i običajima

zelendvorskog kraja upoznali smo se u okviru nastave vjeronauka. Vjeroučenice sedmih razreda posjetile su najstariju baku u Zelendvoru, baku Maru s kojom su razgovarale o korizmenim i uskršnjim običajima ovog kraja.

Tko sve živi u Zelendvorskoj šumi saznali smo u okviru nastave prirode i biologije, dok su članovi ekološke grupe detaljnije proučavali život životinja u zimskim mjesecima.

Na satovima stranih jezika osmišljena je dvojezična slikovnica s nazivima pojedinih životinja i njihovim najznačajnijim karakteristikama.

Kako slikovito prikazati mnoštvo statističkih podataka naučili smo na satovima geografije i izradili dobno—spolnu piramidu Zelendvora. U suradnji s nastavnicima tjelesne i zdravstvene kulture bili su i na kraćem terenskom radu u okviru kojeg su učili orijentaciju u prostoru uz pomoć kompasa i geografske karte.

U okviru nastave hrvatskog jezika pismeno smo se izražavali te koristili Zelendvor kao osnovni motiv u raznim vrstama pismenog izražavanja. Izradili smo i prekrasne slikovnice u koje smo uvrstili literarne radove (pjesme, bajke, priče, putopise) nastale u okviru ovog projekta.

Učenici informatičke grupe pokazali su nam vještine rada na računalu te su odradili mnogo zadataka vezanih uz sam projekt. Snimali su dokumentarni film, radili su prezentacije, crteže i referate.

Na satu glazbene kulture napisali smo i uglazbili himnu Zelendvoru.

"Lijepo je i veselo u kraju

Tom prekrasnom

Zelendvorskom gaju!

Njega često posjeti turist

Zrak u njem svjež je i čist..."

U okviru nastave likovne kulture izradili smo mnogo lijepih plakata posvećenih Zelendvoru.

Nikolina Ivančić, 8.a

Na početku projekta učenici razredne nastave puno su razgovarali o Zelendvoru, prikupljali fotografije i pisali priče pod naslovom "Djetinjstvo i rođendani u Zelendvoru".

Moj rođendan u Zelendvoru

U Zelendvoru sam slavila svoj sedmi rođendan. Tamo je bio striček Dado sa svojim konjima. Moji prijatelji i ja vozili smo se u kočiji. Jahala sam konja Sokola. Igrali smo se na dječjem igralištu. Naganjali se u šumi. Sve je bilo super i ponovno bih slavila rođendan u Zelendvoru.

Klara Leskovar, 2.b

Nakon toga uslijedilo je puno istraživačkog rada, bavili se svakakvim ekološkim temama, odnosom čovjeka i životinja, lovnom turizmom, jelovnicima Zelendvora kroz povijest..

Radili su pojedinačno u razrednim odjelima i timski, u grupama, korelirali svim predmetnim područjima.

Biljke i životinje Zelendvora promatrali su i opisivali svi, od prvog do četvrtog razreda, a ponajviše članovi literarne i likovne grupe.

Maketu Zelendvora izradili su učenici trećih razreda uz pomoć svojih učiteljica i roditelja. Izradi makete prethodilo je puno istraživačkog rada u kojem su istinski uživali.

Silvija Mikac, 8.a

Za ostvarenje projekta bilo je potrebno puno istraživačkog rada

Učenici sa zelendvorskim slikovnicama

PREZENTACIJA PROJEKTA**DAN OTVORENIH VRATA ŠKOLE**

Prezentacija projekta uslijedila je na Danu otvorenih vrata škole u ponedjeljak, 8. lipnja 2009. Učitelji i učenici pripremili su izložbe likovnih radova, slikovnice literarnih radova na hrvatskom jeziku, nastanak slikovnice na stranim jezicima, prezentacije vezane uz rad eko grupe, povijesnu izložbu i osvrt na terensku nastavu iz geografije. Predstavljena je i maketa Zelendvora te stari zelendvorski jelovnici.

Sve u okviru projekta moglo se pročitati i u biltenu "zelendvor—dar prirode".

Također, tog smo dana prezentirali i uspjehe učenika s ovogodišnjih državnih natjecanja.

Ugostili smo baku

Maru iz Zelendvora koja je učenicima u nastavi vjeronauka pomogla otkriti stare uskršnje običaje, kao i brojne udruge iz Općine Petrijanec.

Djeca i roditelji mogli su se uključiti u likovnu radionicu, igre ekološke grupe, pogledati našu web stranicu i filmove o Zelendvoru u okviru informatičke radionice, izraditi poticajni zelendvorski cvijet u okviru scenografske radionice, posjetiti radionicu u našoj knjižnici te sve radionice razredne nastave.

Na kraju, druženje smo nastavili u školskoj sportskoj dvorani gdje su se održavali sportski susreti djece, roditelja i učitelja.

Diana Ljubek, 8.a

Maketa Zelendvora

TRA..LE..LA..LE..LA..LE kazališna su družina odraslih OŠ Petrijanec. Svojim nastupima uvijek zaslužuju veliki pljesak publike. Na Danu otvorenih vrata škole bili su velika atrakcija! Izveli su predstavu "Jednog dana u zelendvorskoj šumi..." popraćenu s puno dječjeg smijeha i oduševljenja odraslih.

Petar Rukljić, 8.a

Vesela glumačka družina

Učnice naše škole uče stare zanate

Aktivnosti školskog sportskog kluba OŠ Petrijanec u školskoj godini 2009./2010.

Školski kros

U SPJEŠNO NA SAMOM POČETKU

Školski sportski klub (ŠŠK) OŠ Petrijanec ima ukupno 102 učenika. U školskoj godini 2009./2010. s radom su započele sve sekcije:

rukomet
nogomet
odbojka
košarka
atletika

Dosadašnji rezultati:

Ove godine na županijskom krosu koji je

održan u Arboretumu Opeka u Vinici sudjelovalo je 32 učenika iz OŠ Petrijanec. Na natjecanju ekipa osmih razreda, djevojčice iz naše škole osvojile su 3. mjesto, a Roman Rog iz 5. razreda osvojio je 2. mjesto pojedinačno.

Na županijskom natjecanju u atletici sudjelovalo je 23 učenika. Djevojčice su osvojile 6. mjesto, a dječaci 10. mjesto.

Ženska odbojkaška ekipa s učiteljicom M. Klasić

Ženski rukomet u našoj sportskoj dvorani

Muška rukometna ekipa s učiteljem D. Banekom

Na međuopćinskom natjecanju u nogometu bilo je 12 dječaka. Osvojili su prvo mjesto. Županijsko natjecanje u nogometu održano je u Lepoglavi. Nakon pobjede u polufinalu, u finalu su naši dječaci osvojili drugo mjesto.

Međuopćinsko natjecanje u rukometu održano je u dvorani OŠ Petrijanec. Djevojčice su osvojile 1. mjesto, a dječaci 3. mjesto. Na županijskom natjecanju djevojčice su bile 4. u

grupi, a dječaci su osvojili 5. mjesto.

Na međuopćinskom natjecanju iz odbojke djevojčice su osvojile 1. mjesto, a na županijskom 3. mjesto. Za dječake je do sada održano međuopćinsko natjecanje.

Ove godine s radom je započela Univerzalna sportska škola za učenike nižih razreda pod vodstvom D. Baneka.

Petar Rukljić, 8.a

IZ SVIJETA KNJIŽNICE

Prema statističkim podacima dobivenim od naše knjižničarke Irine Kovačić u prethodnoj školskoj godini pročitano je ukupno 2612 knjiga. Najčitanija knjiga bile su Priče iz davnine Ivane Brlić - Mažuranić.

Šuma Striborova, Regoč, Ribar Palunko i njegova žena neka su od prekrasnih djela naše najpoznatije spisateljice bajki. Ivanu Brlić - Mažuranić često se u književnim krugovima naziva i "Hrvatskim Andersenom" što je i dodatna potvrda kvalitete njezinih bajki.

Najčitateljica škole u školskoj godini 2008./2009. je Helena Bešvir iz 6.a razreda, a tu je "titulu" zavrijedila pročitavši ukupno 29 naslova. Na drugom mjestu su Melita Turščak i Gabrijela Marić koje su posudile i pročitale 25 naslova te tako postale najčitateljice nižih razreda. Melita i Gabrijela pohađaju 2.a razred. Najbolje su prijateljice, odlične i svestrane učenice, a u slobodno vrijeme najviše vole čitati. Najdraže su im Grimmove bajke, a posebno Crvenkapica.

Daria Golubić, 6.a

Gabrijela Marić i Melita Turščak: najčitateljice nižih razreda

Helena Bešvir: najčitateljica škole

HELENA BEŠVIR

INFO

Datum rođenja: 22.8.1997.
 Horoskopski znak: Lav
 Braća: sestra Ana, 22 g
 Najbolja prijateljica: Viktorija Peharda
 Najbolji predmet: Engleski jezik
 Najdraža knjiga: Harry Potter idarovi smrti; Čudesni grm
 Najdraži pisci: Joanne K. Rowling, Robert C. O' Brien, Miro Gavran

U mjesecu borbe protiv ovisnosti (15.11.—15.12.) preporučamo za čitanje:

Roman je pisan na temelju magnetofonskih zapisa i razgovora sa Christiane F. Petnaestogodišnjakinja, ovisnica o drogama željela je slomiti šutnju o sve rasprostranjenosti ovisnosti o drogama među mladim ljudima. Pozitivno je to što su ovu djevojku njezini bližnji podržavali u ideji da se priča objavi jer se na taj način mnogo mladih u svijetu upoznao sa životom ovisnika. Fotografije u knjizi vrlo su upečatljive i jasno dočaravaju probleme narkomana.

Antonija Prgomet, 6.a

Ovo štivo je vrlo zanimljivo jer prikazuje način života velikog broja današnjih tinejdžera. Alkohol, droga, prostitucija vrlo su ozbiljni problemi koji u kratkom roku razaraju mlade živote. Pročitajte ovaj roman kako biste shvatili pravo značenje riječi "život"

Nikolina Kišić, 6.b

Moj djed

Moj djed imao je sijedu kosu i velike plave oči kojima me gledao. Bio je visok. Usne su mu bile žarko crvene i malene. Nos mu je bio šiljast, a ruke blage, meke, nježne. Radio je u tvornici. Noćima dolazio kući. Bio umoran. Svaki dan kad bih došla k baki i djedu, on bi sjedio na kauču i gledao svoju omiljenu emisiju na televiziji. Znao bi čitati novine, pričati mi kojekakve nove priče. Voljeli smo, moj djed i ja, duge šetnje kroz mračne šume, gaženje lišća u jesen, branje visibaba. On je bio djed kakvog bi svatko mogao poželjeti - dobar, brižan. Imao je veliko srce ispunjeno veseljem. S njim sam voljela ići na polje, gledati ptice kada bi on gađao fazane. Sunce je sijalo. Krenuli smo kući. Popili bismo sok i pojeli bakine najbolje kolače. Sjedili bismo i pričali, on o poslu, ja o školi. U njega sam imala povjerenje. Njemu sam prvome rekla za svoje simpatije. On me slušao. Volio je raditi u radionici koju je imao kod kuće. Odlazio bi i u vinograd. Poveo bi me sa sobom. Kušali bismo sve vrste grožđa. Kada bi bila berba, bratić i ja loptali bismo se, a onda lopta bi odletjela niz brijeg. Djed bi tada trčao za njom i tada bi mu vjetar milovao kosu.

To je bilo nekad, no sada su ostale samo uspomene i njegove stare fotografije. Sjećam ga se sa sjetom. Tužna sam što ga više nema, ali i sretna što sada spava s anđelima i vilama nebeskim.

Valentina Klaneček, 6. b

Moj tata

Moj tata se zove Davor Vujević. Rodio se 26.9.1976. u Vinkovcima. Živi u Petrijancu, sa svojom obitelji. Prije je živio u Starim Mikanovcima s majkom, bratom, djedom i bakom.

Majka mu se zove Mara, tata Marijan, brat Ivan, tu je još i polusestra Ivana. Po zanimanju je profesionalni vojnik, a u slobodno vrijeme igra nogomet.

Visokog je stasa, ima crnu kosu, predivno zaobljeno lice i velik nos. Ima i prekrasne smeđe oči koje me podsjećaju na sreću i na igru. Njegove ruke znaju imati žuljeve, ali uz maminu njegu, brzo nestaju. Ne znam što bih rekla u vezi s njegovom urednošću. Ponekad je uredan, a ponekad i nije. Prema ljudima je jako pristojan, ljubazan i uvijek je spreman pomoći! Voli pomagati obitelji pa čak i susjedima i nekim ljudima iz sela. Voli se šaliti, voli prekomjerno čitati knjige i 24 sata. Vrlo je ponosan i sretan zbog svega što je učinio za svoju obitelj.

Njegovi roditelji su se rastali kad je imao 7 godina. Mislim da je on zbog toga sad jako tužan, ali on to ne želi priznati i ne razgovara s ocem. Govori štokavskim narječjem iako se jako trudi da kaže nešto na kajkavskom ili da postane kajkavac, ali znam da će uvijek ostati štokavac.

Poseban je po tome što nitko ne voli slatkiše kao on i po tome što nitko nema takvu obitelj kakvu on ima! Nas dvoje povezuje ljubav, nježnost i ljubav prema čitanju jer oboje volimo neizmerno puno čitati.

Ingrid Vujević, 5. b

Gledam prosjaka

Tmuran dan. Prolazim ulicom, slušam vjetar. Nosi lišće. Lišće šušti. Prava jesen. Stigla je. Hladno je. Stišćem se, grijem svoje prstiće, mada, dobro sam obučena.

Kako šecem, odjednom ugledam čovjeka. Sjedi skučen na nekom drvetu. Hladno je. Na sebi nosi samo tanku poderanu majicu i neku potrganu vestu. Hlače koje nosi, te hlače zakrpane su na svakom dijelu. Prevelike cipele, potrgane, izgleda, samo mu smetaju. Ne može ni hodati u njima. Kosa mu je zarasla i plamti na sve strane, kamo god je vjetar ponese. Lice mu je smežurano, naborano, zamišljeno, tužno..., kao da ništa oko njega ne postoji, kao da je sam na svijetu, u nekom svom filmu. Vrlo tužnom filmu. On i dalje samo sjedi. Odlazim. Tužna, zgrožena. Ne mogu vjerovati da takva tuga može izvirati iz čovjeka. Još jednom se okrenem, pogledam ga..., uđem nakratko u njegov svijet, pustim suzu i odem. Samo nestanem. Pretežak je i pretužan život prosjaka.

Ivona Kušter, 7. c

Sara Kišić, 6. c

Breza u jesen

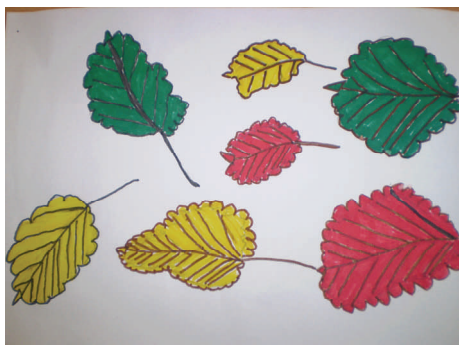
Jesen je stigla u moje selo. Sa sobom je donijela puno šarenih boja. Zeleno lišće pretvorila je u žuto lišće pa je breza postala žuta ljepotica. Zanjihala se breza žuta, dok se mala ptičica smrzava na grani. Jesenji vjetar njiše lišće na njezinim granama, a oni lagano trepere i šušte, šušte. Vjetar je zanjihao sva drveća pa se čulo šuštanje lišća. No jedne tihe noći vjetar je zapuhao jače nego ikada. Ujutro su se osjećali mirisi kiše. Na brezi je ostalo pola lišća pa je izgledala tužno i usamljeno. Padale su kiše, a ujutro je često gusta magla. Jednog dana počne padati snijeg. Breza se smrznula i samo je tiho stajala. Zbog breze sam se osjećala tužno. Jesen je mene učinila umornom i tako sam zaspala.

Katarina Meštrović, 4.a

Jesen

Jesen piše,
Mali jež ploču briše.
Magla svuda, oko nas
Tuga se sprema
Ničeg više nema.
Vjetar puše
Sve pred sobom izbriše,
Boje lišća
Vjetar livade otpuše.

Magdalena Lukaček, 3.b

Antonio Kokot, 1b

Najveća djetetova sreća je imati roditeljsku ljubav i topli dom

Meni, a vjerojatno i drugoj djeci, najvažniji su roditelji koji me vole i brinu o meni. Kada dijete ima roditelje, osjeća se sigurno i voljeno. Roditelji vole svoju djecu i zato im omogućuju sve što im treba, a i mnogo više. Djecu šalju u školu, kupuju im pribor i knjige, plaćaju kuhinju. Najčešće majke, a ponekad i očevi, kupuju odjeću u kojoj se dijete osjeća ugodno. Međutim, ima mnogo djece koja su izgubila roditelje ili su ih roditelji napustili. Ta djeca žive kod drugih obitelji, a kad su još maleni, u sirotištu. Tamo se o njima brinu časne sestre. Ta obitelj im pruža topli dom, ljubav i sve što im treba za sretan život. Ali ta djeca pate jer nisu upoznala svoje roditelje ili su ih roditelji ostavili. Djeca im to nikad neće oprostiti. Često ih ostala djeca u školi zbog toga odbacuju. Roditelji, kakvi god bili, vole svoju djecu jer to se dijete sastoji od njihove krvi i mesa. Roditeljima treba dati priliku. Možda se dogodilo da je majka rodila a nije imala novaca da bi dijete othranila. Možda je smatrala da djetetu može netko drugi omogućiti život u boljim okolnostima.

Danas se djeca mnogo svađaju s roditeljima, ali to ne znači da ih ne vole. Moja obitelj se dobro brine za mene i vole me. U slobodno vrijeme sa svojom sestrom Matejom i roditeljima idem na piknik, posjećujemo dvorce, idemo u prirodu brati gljive i kestene. Navečer se svi okupimo i razgovaramo. Tada roditelji sestri i meni daju savjete. Nekad igramo društvene igre. Ljeti idemo na more, a zimi se sanjkamo i grudamo. Kad sam na praznicima kod bratića, mama je jako zabrinuta, a meni je pomalo i dosadna. Svakih pet minuta mi šalje poruke i zove me. Najradije bih isključila mobilni. Moja majka sestru i mene vodi k zubaru, a kad smo bolesne, ne idemo u školu. I obavezno nas vodi k liječniku.

Lijepo je da se roditelji brinu za mene. Žao mi je ako druga djeca nemaju roditelje, ali sigurno imaju nekoga tko se brine za njih i tko ih voli. Ako nisu sretni s roditeljima, sretni su s dobrim ljudima koji ih vole i brinu o njima.

Lana Tenko, 5.c

Ljubav

Ljubav je ptica na grani,
Ljubav je pjesma.
Ljubav je nešto najljepše,
nešto čarobno, posebno.
To je ljepši dan,
mirisno jutro.
Ljubav sja po
cijelome svijetu.
To je nježan cvijet
koji spaja sve ljude.
Za nju živi cijeli svijet,
Ljubav je let malih ptica.
Kad ruku nekom daš,
znaš da je to ljubav.
Ljubav daje miran san i sreću.

Katarina Rukljić, 6. b

Lorena Dominiković, 5b

Ogledalo

Ogledalo i ja svakodnevno se družimo. Moje ogledalo je najljepše. Sve što je u njemu je prekrasno. I tako ogledalo i ja pričamo po cijele dane.

Dok sam došla u sobu, evo ga, već me čekalo. Dok sam izlazila van, opet je bilo tu. Ja sva sretna, brzo potrčim do njega i krenem isprobavati nove frizure. Ništa, kada sam dovršila frizuru, brzo sam obukla nešto lijepo i krenula šetati od ogledala do ogledala.

Sva zamišljena sam razmišljala kakva je to ljepotica u tom okviru. Zaključila sam da je to neka djevojčica. I tako krenem ja govoriti toj djevojčici kako je lijepa, ali me nešto iznerviralo.

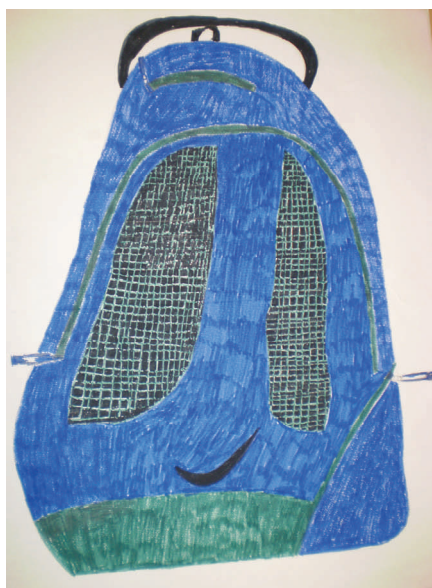
Oponašala je sve moje pokrete, a kad sam je nešto pitala, nije ništa odgovarala, samo je šutila. Strašno sam se naljutila na nju i nisam razgovarala s njom. Čekala sam da ona počne nešto govoriti, ali ne, ona je i dalje samo šutila i oponašala sve moje pokrete. Onda sam se razljutila i počela sam iz sveg glasa vikati na nju, ali onda je i ona vikala na mene, zapravo samo je imala lice kao da viče. Možda je bila nijema. Došla sam do zaključka da bi najbolje bilo otići po mamu da joj pomognemo.

Uzrujano sam otišla do mame i rekla joj da trebam pomoć. Brzo sam otišla pred ogledalo i rekla mami da makne tu djevojčicu jer me živcira i ne želi razgovarati sa mnom. Želi izgledati baš kao ja! A onda mi je mama objasnila da ta djevojčica ne postoji, da vidim samo sebe. Nakon tog dana sam se i dalje družila s njom, ali nisam se ljutila jer želi biti nasmijana baš kao ja.

Petra Četrtek, 7.a

Nenad Kalanjoš, 6.b

Luka Flegar, 6a

Brodovi za sjećanja

Malena zelena bočica puna je morskih sjećanja. U njoj je voda iz morskih dubina, kamenčići i školjke prekrasnih plaža. Ona mi budi uspomene na veselo i sretno ljetovanje u Splitu i moj prvi brod sjećanja koji sam sama napravila.

Emma Rožić, 4.a

Zeko i šuma

Kukuruz se žuti

Zeleni se trava

A mali zeko

Šumom šara.

Šuma šarena

Razne tajne skriva

Mali ih zeko

Radoznalo otkriva.

Iza svakog drva

Iza svakog panja

U šumi se uvijek

Nešto lijepo sanja.

Jasmina Crnčec, 4.c

Ena Kurečić, 2.b

PSEĆA DOSADA

Dosada je psu

Jedan običan mu!

Mu je za krave

Mijau je za mačke

Ciju je za miševе.

I zato je sve to

Jednom psu dosadno!

Sonja Pongračić, 3.a

Eko priča - zbrinjavanje otpada

